

Fjölbroyttir listahættir

Í vikuskiftinum seinast hava tvær listaframsýningar verið í Havn. Onnur í Smíðjuni í Lítluvík, har tey trý havnarfólkini Jórunn Poulsen, Jógvan P. Háberg og Albert Isfeldt sýndu fram, og hin í Listaskálanum, har klaksvíkingurin Fritjoff Joensen sýndi fram.

Í lýsingum í bløðunum og útvarpi lýstu tey trý í Smíðjuni við, at hetta var ein — framsýning — og ikki, sum tað annars er vanligt, ein — listaframsýning. Hervið láta tey upp til áskoðaran sjálvan at døma, hvørt sýningin skuldi skiljast sum ein listaframsýning ella ei.

Jórunn Poulsen, ið hevur fingið útbúgving á kunsthondverkaraskúla í Keypmannahavn, nýtir veving og seyming sum útrykkshátt. Hetta er ein møgismikil og tíðarkrevjandi arbeiðsháttur og hartil krevur hon at liggja inni við eini rúgvu av tilfari, áðrenn farast kann undir eitt arbeiði. Lutirnir krevja eisini eitt stórt forarbeiði, tí tað er ikki lótuverk at rætta uppá eina slíka mynd. Jórunn hevur áður sýnt fram bæði í Keypmannahavn og í Havn og hesaferð hevði hon 11 myndir við, harav tvær vóru ogn. Jórunn

dugur væl at geva myndunum ein sermerktan struktúr, ið eftirhondini eyðkennir hana. So ymiskt tilfar sum silvur- og gulltráður og til tíðir aluminíumsfolíu, saman við silki, ull og bummull, er nakað av tí evni hon arbeiðir við. Fyri at taka nakrar myndir burtur úr skránni, kann eg nevna »Sandsvatn«, ið eg helt var tann mest harmoniska av hennara myndum. Her var ein náttúrlig djúpd og atmosfera, ið var at merkja. Eisini »Grøn sól« í nøkrum grønnum tónaløgum var heilt góð. Meira stív har afturimóti var myndin »Vágsbotnur«. Her hevur hon nakað slaviskt fylgt upprunamotivinum. Myndin »Urtagarður« hevði ein næstan kinesiskan teknikk yvir sær, so blómandi og frísk hon var. Har sum eg haldi Jórunn vera veikast kann eg nevna tær meira sosialrealistisku myndirnar, so sum t.d. »Fylkingin«, har ið symbolikkurin í myndini líkasum troðkar seg fram um heildarinntrykkið av myndini og gevur henni eitt meira pop-kent farr. Her hevur Jórunn óivað nakað uppá hjarta, men er útrykkshátturin kanska nakað naivur í sínum skapi. Tó,

felags fyri myndir hennara er, at tær eru allar ógvuliga dekorativar og tað í sær sjálvum er eitt stórt plus.

Jógvan P. Háberg er sjálvlerdur og útrykkir seg so at siga einans í pappirsklippi. Hann ger tó, í mínum eygum, eisini tann feilín, at hann letur symbolikkín í nøkrum av sínum myndum yvirkáma heildarinntrykkið av teimum og sker hetta í eyguni. Myndirnar »Ornitologifantasi« og »Á tónleika-veingjum« áttu ikki at verið tiknar við á framsýningina, her rennur mær orðafellið í huga: »Navnið skapar ongan mann«. Annars dámdi mær fleiri av myndum hansara og kanska mest »Úr M. Heinasonargetu«, ið gav eitt ógvuliga livandi bilát av eini gøtu í vetrarbúna. Her hevur hann verið heppin í sínum vali av einum heitum kavalliti upp imóti tí koldgráu luftini. Perspektivið í hesi myndini er eisini heilt gott. Jógvan Páll hevði bert 9 myndir við á framsýningini, herav triggjar vóru ogn.

Albert Isfeldt, ið hevur fingið útbúgving sum arkitektur í Keypmannahavn, sýndi fram 22 blýantstekningar, harav

bert ein var ogn. Til tær havi eg bert at siga, at tær vóru so góðar og lýsandi, at tað ikki er møgult at taka nakra av teimum fram um eina aðra. Eitt ógvuliga gott val av landslagsmotivum — ymsastaðni úr oyggjunum — og ein ógvuliga sikkur og við máta hildin strikføring, ljós- og skuggageving geva tær eitt inntrykk av sjálvur at hava sitið við tekniblokkinum úti í náttúruni. Her høvdu óivað fólk, ið annars til dagligt nevna seg listafólk, kunna lært nógv av honum.

Ein annar positívur lutur við hesi framsýningini í Smíðjuni var, at prísirir lógu í eini legu, ið øll høvdu ráð til at gjalda. Eisini var tað ógvuliga óhátiðarlígt og hugnalígt at koma inn í Smíðjuna hendan dagin — tónleikur og frukt á borðinum fekk fólk til at tosa saman sum vanligt.

Fritjoff Joensen er úr Klaksvík og hevur fingið útbúgving sum myndahøggarí á kunstaakademínum í Keypmannahavn. Hann er eftirhondini vorðin ein av okkara svervektarum innan feroyska myndahøggingarlist. Frá teimum bundnu, umbidnu sjálætnastandmyndunum vit eru von til at siggja koma úr hansara hondum, hevur hann tó á hesi framsýningini í Listaskálanum sýnt, at ta hava verið lótur inn ímillum, har hann hevur smoygt rammuna av sær og evnað okkurt beint úr huganum. Tilfarið til myndirnar á framsýn-

ingini var líka frá rekaviði til blýantstekningar, pappirsklippi, træskurðar og aluminíumsklippi. Ein av myndunum »Jesus á krossinum« hevði verið góð sum altarstalva í einari nýggjari kirkju onkustaðni. Her fær hann fram eitt evnissermerki úr trænum, sum sjáldan er sæð áður. Og tað er, at siga um Fridtjof, at hann hevur eina framúrskarandi kenslu og virðing fyri tí tilfarinum hann arbeiðir við. Hetta gevur av at bita í teimum báðum ógvuliga modernaðu myndunum »Hani og høna«, ið er ein málað og papp-klipt, innrammað bakgrund, við ásettum, tridimensionalum figurum av einum hana og eina hønu úr aluminíumsstrímlum. Fantastiska djarvar myndir. Eisini hevur hann gjørt eina stuttliga mynd burtur úr rekaviði, har ein messing-gribbur situr uppi yvir eini beinagrind langt, langt niðri undir honum. Annars hevði hann fleiri blýantstekningar við á framsýningini. Tann eina sæð út ígjøgnum ein glugga niðri á Reyni í Havn. Her hevur hann nýtt ein ógvuliga spennandi prikki-teknikk. Eisini pappirsklippini av nøkrum spælendi børnum vóru ógvuliga góð — og so vóru tey so evarska smá!

Bert spell at framsýningin var uppi í hesum gelda listaskálanum. Her hevði ein urtapottur gjørt undurverk.

B. Højgaard

Frá 175 niður í onga sigarett

Avleggingarskeiðið í royking í Lørvík eydnadist væl, upplýsir Andreas Nielsen, ein av fyrireikarunum.

Trettan fólk móttu upp fyrsta kvæðið. Av teimum hildu niggju fram.

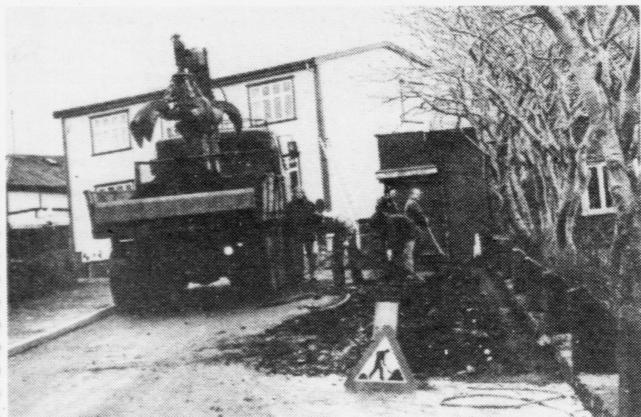
Hesi niggju høvdu byrjanardagin roykt tilsamans 175 sigarettir, meðan tey vóru komin niður á onga tveir teir seinastu skeiðdagarnar. Tann næsta dagin høvdu tey roykt sjei og tann triðja dagin fimm sigarettir.

So tað gekk skjótt niðurá, men nú er spurningurin, um tey lata seg freista aftur.

Anders Nielsen sigur, at hann er nøgdur við úrslitið. Enn er ikki komin nokur beinleiðis áheitan um avleggingarskeið frá øðrum áhugaðum, men onkur fyrispurningur hevur verið til skúlan í Lørvík.

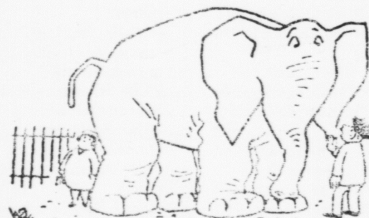
Um fjórðan dagar skulu luttakararnir móttast aftur. Tá fæst at siggja, um teir hava klárað sigarett-freistingarnar.

hornið

Tað er synd at siga at samarbeiðið millum kommununa og telefonverkið er serliga gott. Her verður ein nýasfalteraður vegur partvist grivin uppáftur.

Ætlanin um el-kaðal úr Íslandi er slept, tí teir hava funnið út av, at mótstreymurin er so harður, at eingin streymur verður eftir.

— Jumbo, set teg so niður!

Óli í Áarstovu

Eg mæli heldur til, at tað verður Skopunar bygðarráð, sum avger, hvør skal hava Nobel-fríðarheiðurslønina.